

Na kousku zahrady, který jsme moc nevyužívali, jsem zaséval travu.

„Tady je špatná půda,“ říkal jsem si, „dám toho tam jen málo...“ A co se stalo? Téměř nic. Po pár týdnech jsem zaregistroval možná pět nebo deset útlých rostlinek, které samotou trpěly na slunci, přestože jsem se pokoušel je občas pokropit.

„A co když to přeženu,“ uvažoval jsem po těch pár týdnech, kdy se nic nestalo. Provedl jsem opačný pokus! Na každém centimetru bylo možná pět nebo deset semínek. A výsledek? I když ta půda nebyla moc dobrá, vzešlo jich opravdu hodně a travní porost tu nevelkou plochu krásně pokryl.

V Česku je prý špatná duchovní půda, slýchám pořád od některých křesťanů. A to je pro ně důvod, proč zrno Dobré zprávy zasévají jen málo, pokud spíš vůbec. Málo věřících v ČR ale pravděpodobně znamená, že se tu v naší generaci i v té předchozí jasná Dobrá zpráva zasévala jen docela skoupě, jen příležitostnými akcemi, na které nikdo nechodil. A teď už se ani to moc nedělá...

Z mojí zkušenosti se zaséváním trávy je jasné, že když budeme zrno srozumitelné Dobré zprávy rozsévat opravdu hodně, aspoň něco zaručeně vzejde a přinese úrodu v podobě dalších generací učedníků. Pustíš se do toho s námi?

Určitě se podívej na lekci [C23. Sej jako jasan](#) (4:39)